

[Arne Bjerregaard.]

Lønmodtagerne må i dette spil ligestilles med de erhvervsdrivende.

Flygaard (DR):

Man fristes næsten til at sige, at det at splitte er at samle. Vi står nok i en situation, hvor vi bliver nødt til at sige, om vi foretrækker en familiebeskatning eller vi foretrækker en individbeskatning. Jeg tror ikke, det er skatteteknisk muligt at ride begge heste på én gang, og jeg for mit vedkommende vil gerne give udtryk for, at jeg foretrækker individbeskatningen.

Hagen Hagensen (KF):

Inden vi kommer længere ud i at drøfte en hel række skatteformer, vil jeg blot have lov til at sige, at det forslag til folketingsbeslutning, som mit parti har fremsat, indebærer ikke noget, der kan bære hele den drøftelse videre frem, men vi vil gerne tage del i den drøftelse og mange andre inden for udvalgets rammer. Vi har ment, at der må finde en opdeling sted, så den medhjælpende ægtefælle bliver tilgodeset på ret måde, og vi er fordomsfri over for at drøfte måden, hvorpå det kan ske. Der er både i udvalgsbetænkningen, i det, vi har foreslået, og på anden måde en hel del at drøfte.

Men må jeg ikke have lov til at sige, at der skal være en vis linje i tingene, og når kristeligt folkepartis ordfører her i dag taler så varmt for en ren splittingtanke på alle områder, så har jeg lidt svært ved at forstå, hvorfor samme parti ikke kunne stemme for splitting, da vi drøftede formuebeskatningen i forbindelse med udskrivningsloven.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Hagen Hagensen har ret i, at det forslag, som hans parti har fremsat vedrørende ægtefællebeskatning, ikke kan bære den diskussion, vi har at gøre med nu. Det kan ikke bære noget som helst. Det er simpelt hen så dårligt et forslag, idet man skal foretage konkrete vurderinger af hver evig eneste ægtefælle for at finde ud af, hvor højt den pågældende skal værdsættes, at det er der ikke krummer i at diskutere videre.

I diskussionen lægger hr. Bernhard Bauns-

gaard selvfølgelig megen sund sans for dagen, når han siger: ja men hvis vi nu som eksempel tager denne specialuddannede direktør, hvis kone er kontordame. Jeg havde nok foretrukket, han havde vendt det om og sagt, at manden var affaldskarl og konen var specialuddannet, men never mind. Her kan man selvfølgelig sige, at en half-and-half splitting kan virke uretfærdig, men dér har vi netop forskellen mellem gammel-politikerne og fremskridtssynet. Vi ser ikke på den slags tilfælde, som er outrerede, og hvor der er alverdens grænseovergange, men vi skærer igennem med en klar administrativ regel, så vi kan spare administrativt personale, og laver fifty-fifty splitting i alle tilfælde, også i ydertilfælde, for livet er mangfoldigt og giver alverdens overgange, og skal man til at udskille ydertilfælde, så far man vilkårligheder, grænsedragning og administration.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja vel, det skyldes forskellen mellem gammel-partierne og — forstår jeg — de fornuftige mennesker i dette land. Jeg ville såmænd gerne kunne tro det, men så vil jeg gerne overbevise om, at det ikke kan skyldes fidusen, der kunne ligge deri for direktøren, der ejer den store fabrik, og som måske har en meget stor indtægt. Det skulle vel ikke være ham, der ønsker det delt op? Skulle vi af denne grund forlade det retfærdighedsprincip, der ligger i, at man får løn i forhold til det arbejde, man udfører? Jeg kunne lige så godt have sagt, at det var konen, der havde uddannelsen til at være direktør, og manden, der var lagerarbejder, hvilket også findes.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Hr. Glistrup må have lov til at betegne det forslag, mit parti står for, som han vil; om det efter hans mening er dårligt udformet, det må han ganske selv om. Vi er blot så meget i forbindelse med det livsnære, at vi har valgt at fremsætte et forslag, som havde en chance for at blive drøftet, således at der kunne komme realiteter ud deraf, og det har denne debat vist at der er mulighed